

ความเชื่อเรื่อง เหนือธรรมชาติ ในนวนิยายชุด “สาปคุณไสย”

Supernatural Beliefs in Saap Khunsai Novel Series

โดย: จันตรีจรา หยั่งกุล และ นันทพร แสงมณี

สารสังเขป

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อเหนือธรรมชาติในนวนิยายชุด “สาปคุณไสย” จำนวน 4 เรื่อง คือ “พรายกุมาร” ของ RabbitRose “ไอศกรรสนเลือด” ของ พลอยฝน “ปางอสูร” ของนายหมอก และ “เรือนรัก ตำนกแค่น” ของสุริยาทิศ ผลการวิเคราะห์ความเชื่อเหนือธรรมชาติในนวนิยายชุด “สาปคุณไสย” ปรากฏความเชื่อเหนือธรรมชาติ 5 ประเภท ดังนี้ 1) ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม เป็นเหตุและผลของการกระทำของตัวละครในเรื่อง ปรากฏเพียงผลกรรมจากการกระทำชั่ว 2) ความเชื่อเรื่องผี เป็นสภาพหลังความตายที่ปรากฏให้มนุษย์เห็น ปรากฏสองลักษณะ คือผีดีที่ปรากฏมาในรูปร่างลักษณะที่คงสภาพเดิม และผีร้ายที่ปรากฏมาในลักษณะที่น่าเกลียด น่ากลัว 3) ความเชื่อเรื่องคุณไสย เป็นวิชาทางไสยศาสตร์ที่ใช้ทำร้ายผู้อื่น ปรากฏสามชนิด คือยาสั่ง เสกของเข้าห้อง และน้ำมันพราย 4) ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลัง เป็นของศักดิ์สิทธิ์ที่มนุษย์เชื่อว่าสามารถใช้ปกป้องคุ้มครองให้แคล้วคลาดปลอดภัย ปรากฏสามชนิด คือเบี้ยแก้สร้อยลงอาคม และตะกรุด และความเชื่อเหนือธรรมชาติ 5) ความเชื่อเรื่องป้าอถรรพ์เป็นอำนาจลึกลับ และปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติที่เกิดขึ้นในป่า

คำสำคัญ: ความเชื่อ, เหนือธรรมชาติ, สยองขวัญ

ความเชื่อทางศาสนา

ความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาตินับว่าเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินชีวิตของมนุษย์ยังปรากฏให้เห็นจนถึงปัจจุบัน หรือแม้แต่การสร้างสรรคงานวรรณกรรมก็ยังสะท้อนให้เห็นถึงความเชื่อเหล่านี้อยู่ดังที่ ขวัญจิต นุชขำนาญ, จารุวรรณ ธรรมวัตร และชูศักดิ์ ศุภรันทน์ (2556) ได้อธิบายเกี่ยวกับความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติว่า

การศึกษาความเชื่อเหนือธรรมชาติทำให้เห็นความเชื่อเรื่องเหนือธรรมชาติในสังคมผ่านการสร้างทางวรรณกรรมเพื่อนำมาเสนอ มุมมองต่าง ๆ ผสมผสานกับจินตนาการของผู้เขียน ให้ผู้อ่านทราบปรากฏการณ์หนึ่งๆที่กำลังเกิดขึ้นในสังคมขณะนั้น หรือบางครั้งผู้เขียนก็นำความเชื่อในสังคมมาสร้างวรรณกรรมตามจินตนาการของผู้เขียนเพื่อให้เรื่องมีความสนุกสนานและสอดแทรกคติธรรม คำสอน เรื่องของความเชื่อไม่มีใครสามารถพิสูจน์ได้ว่ามีอยู่จริง แต่เนื่องจากมีกลุ่มคนในสังคมที่เชื่อว่ามีจริง ความเชื่อต่าง ๆ จึงเป็นความจริงด้วย (หน้า62)

การนำเสนอมุมมองต่าง ๆ เหล่านี้สะท้อนให้เห็นว่าความเชื่อเหนือธรรมชาติเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่อดีตและยาวนานมาจนถึงปัจจุบัน

ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะศึกษานวนิยายแนวสยองขวัญชุด “สาปคุณไสย” จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ “พรายกุมาร” ของ RabbitRose “ไอศกรรสนเลือด” ของพลอยฝน “ปางอสูร” ของนายหมอก และ “เรือนรักดำหนักแค้น” ของสุริยาทิส ผู้วิจัยศึกษาตัวบทของนวนิยายชุด “สาปคุณไสย” ทั้ง 4 เรื่องพบว่ามีการแสดงให้เห็นถึงความเชื่อเหนือธรรมชาติเช่น ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม ความเชื่อเรื่องผีและความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลัง

ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมปรากฏในเรื่อง “พรายกุมาร” จากที่วายั่วตัวละครหลักของเรื่องได้รับผลกรรมคือถูกคุกคามจากผีกุมารพราย เพราะผีกุมารพรายคือผีลูกแท้ๆ ของเขาเอง เขาเคยนำมาเลี้ยงแต่เมื่อหมดประโยชน์เขาจึงตัดสินใจนำไปทิ้ง ดังคำบอกกล่าวของพระสงฆ์ที่บอกกับวายั่วความว่า

“อืม...ทุกสิ่งที่เกิดขึ้นล้วนมาจากผลกรรมที่แต่ละคนเคยทำเอาไว้ไม่ว่าจะชาติก่อนก็ดีหรือชาตินี้ก็ดี กุมารทองที่โยมนำไปทิ้งนั้น เขาโกรธที่ถูกเลี้ยงอยู่ดี ๆ แต่กลับถูกนำไปทิ้ง จึงได้กลับมาตามหลอกหลอนโยม” (นายหมอก, 2560 หน้า 111)

ความเชื่อเรื่องผีปรากฏในเรื่อง “ไอศกรรสนเลือด” ตอนที่ฟ้าโปรดตัวละครเอกหญิงเห็นวิญญาณของอานันท์คนรักเก่าของเธอ มาหาก่อนนอนด้วยความเป็นห่วง ดังข้อความตอนหนึ่งว่า

ฟ้าโปรดหันหน้าไปทางเตียงนอนตรงขอบเตียงมีวิญญาณผู้ชายตนหนึ่งนั่งอยู่ เขานั่งมองหลอนด้วยสายตาคมมนเศร้าเจิบ ๆ ไม่พูดไม่จาอะไรเหมือนเคย เขาคือวิญญาณตนแรกที่คอยติดตามหลอน ตอนแรกฟ้าโปรดหวาดกลัว แต่ด้วยความโศกเศร้าเสียใจที่เขาตายไปทั้งที่ยังรักกันมาก หลอนจึงพยายามทำใจแข็ง และคิดว่าดีแล้วที่ได้มีเขาใกล้ ๆ (พลอยฝน, 2560)

ส่วนประเด็นความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังปรากฏในเรื่อง “ปางอสูร” ตอนที่นายดำ หัวหนักลุ่มลักลอบตัดไม้พุดกับลูกน้อง ให้ระวังตัวเองเมื่ออยู่ในป่าในเวลากลางคืน ดังเห็นจากบทสนทนาว่า

“...ในป่าในดงประมาทไม่ได้หระก กูรู้ว่าพวกมันดูเราอยู่มันแค่รอโอกาส สร้อยตะกวดที่กูแจกให้ใส่ติดตัวไว้อย่าถอดออกเชียว จะไปไหนอย่าไปคนเดียว ทำอะไรให้มีสติป่ามี

อำนาจมากกว่าที่พวกมันคิด ถ้าหากมันเอาอะไรมาบังตาไว้มันก็ติดอยู่ในนี้ไปจนตาย” นายคำสั่งลูกน้องทุกคน (นายหมอก, 2560 หน้า 119)

ตัวอย่างข้างต้น ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่าผู้แต่งนวนิยายของขวัญชุด “สาปคุณไสย” พยายามนำเสนอให้เห็นถึงความเชื่อเหนือธรรมชาติหลายประการ ดังจะได้วิเคราะห์ในรายละเอียดต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อเหนือธรรมชาติในนวนิยายแนวสยองขวัญชุด “สาปคุณไสย”

สมมติฐานการวิจัย

นวนิยายแนวสยองขวัญชุด “สาปคุณไสย” ปรากฏความเชื่อเหนือธรรมชาติหลายประการ ที่มีผลต่อตัวละครและการดำเนินเรื่อง ในแง่ที่ว่าความเชื่อเหล่านี้ครอบงำความคิดของตัวละคร ซึ่งทำให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมา พฤติกรรมดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อตนเองและตัวละครอื่น ๆ

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัยมี 3 ขั้นตอนดังนี้

1) ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1) ศึกษานวนิยายแนวสยองขวัญชุด “สาปคุณไสย” อย่างละเอียด

1.2) ศึกษาองค์ประกอบของวรรณกรรมจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียด

1.3) ศึกษาความเชื่อและสิ่งเหนือธรรมชาติจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องอย่างละเอียด

2) ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ความเชื่อเหนือธรรมชาติในแต่ละด้าน

ที่ปรากฏในนวนิยายชุด “สาปคุณไสย”

3) ขั้นตอนการสรุปผล

3.1) สรุปผลการวิจัย

3.2) อภิปรายผลการศึกษา

3.3) ข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ความเชื่อเหนือธรรมชาติผู้วิจัยได้ศึกษาตามวัตถุประสงค์คือ เพื่อวิเคราะห์ความเชื่อเหนือธรรมชาติในนวนิยายสยองขวัญชุด “สาปคุณไสย” จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ “พรายกุมาร” “โอสถรสเลือด” “ปางอสูร” และ “เรือนรักตำหนักแค้น”

ผลการวิเคราะห์ความเชื่อเหนือธรรมชาติในนวนิยายสยองขวัญชุด “สาปคุณไสย” ผู้วิจัยพบว่าปรากฏความเชื่อเหนือธรรมชาติทั้งหมด 5 ประเภท ได้แก่ 1) ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม 2) ความเชื่อเรื่องผี 3) ความเชื่อเรื่องคุณไสย 4) ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลัง 5) ความเชื่อเรื่องปาอาถรรพณ์ทั้งความเชื่อที่ปรากฏเหล่านี้ยังคงมีอิทธิพลต่อมนุษย์ตั้งแต่อดีตถึงปัจจุบัน

ความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม เป็นความเชื่อที่ปรากฏเด่นชัดที่สุด และปรากฏในนวนิยายชุด “สาปคุณไสย” ทั้ง 4 เรื่องส่วนใหญ่ปรากฏให้เห็นผลกรรมซ้ำมากกว่ากรรมดีกล่าวคือผู้แต่งพยายามนำเสนอว่าบุคคลใดที่กระทำความชั่ว ย่อมได้รับผลกรรมนั้นตามกฎแห่งกรรม ดังตัวละครทุกตัวได้รับอันเนื่องมาจากการทำความชั่ว

เห็นได้จากในเรื่อง “พรายกุมาร” ปรากฏผลกรรมที่ได้รับจากการเบียดเบียนผู้อื่น ทำให้ผู้อื่นต้องเสียชีวิต ส่งผลให้ตัวละครนั้นพบจุดจบที่ไม่ต่างกัน ดังตัวละครที่ชื่อ วายุเอ และโจอี้ที่ร่วมมือกันหลอกปรายฟ้าไปให้เจ้าหน้ข่มขืน จนเธอท้องและตัดสินใจ

ไปทำแห่งเถื่อน ทำให้เธอต้องเสียชีวิตอย่างโดดเดี่ยว
กรรมที่ทุกคนทำกับปรายฟ้า ส่งผลให้ทั้ง 3 คนถูก
คุกคามจากผีปรายฟ้าอย่างหนักจนกระทั่งเสียชีวิต
(ตัวอย่าง)

ผลกรรมที่โจอี้และเอได้รับคือหลังจากกลับจาก
โรงพยาบาลร้าง ทั้งสองต้องพบกับจุดจบในเวลา
ไล่เลี่ยกัน โจอี้ถูกผีปรายฟ้าคุกคาม เขากลัวและ
พยายามวิ่งหนีจนถูกรถบรรทุกชนเสียชีวิต ในจังหวะ
นั้นเอง คนขับรถบรรทุกส่งของที่ขับรุดผ่านมา ไม่ทัน
ได้สังเกตเห็นคนที่เพิ่งวิ่งออกมาจากทางหนีไฟ
รถบรรทุกหกล้อจึงชนเข้ากับร่างของชายผู้โชคร้าย
จนล้มคะมำ สิ่งสุดท้ายที่โจอี้ได้ยินก่อนที่จะโดน
รถแล่นทับร่างจนกะโหลกแตกโพละอวัยวะภายใน
ไหลทะลักกระจัดกระจายออกมาพร้อมกับเลือดสีแดง
ฉาน คือเสียงหัวเราะของผู้หญิงที่ค่อย ๆ จางหายไป
พร้อมกับสายลม

การตายของโจอี้สร้างความสยดสยองให้กับ
ผู้คนที่อยู่ในบริเวณนั้นพนักงานรักษาความปลอดภัย
ประจำคอนโดมิเนียมรีบรุดเข้ามาดูที่เกิดเหตุขณะที่
คนขับรถเปิดประตูรถออกมายื่นมองสิ่งที่เกิดขึ้นด้วย
ความตกตะลึงเพราะเขาไม่เห็นว่ามีคนวิ่งตัดหน้า จน
กระทั่งชนเข้าอย่างจัง (RabbitRose, 2560 หน้า 47)

เหตุการณ์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นเป็นผลกรรมที่โจอี้
ได้รับ การตายของโจอี้เป็นเหตุการณ์ที่ผิดปกติไม่
สมเหตุสมผล ทั้ง ๆ ที่โจอี้วิ่งตัดหน้ารถแต่คนขับกลับ
มองไม่เห็น นั่นเพราะปรายฟ้ากำหนดให้เป็นเช่นนั้น
และก่อนที่โจอี้จะเสียชีวิตกลับได้ยินเสียงหัวเราะของ
ผู้หญิง นั่นก็คือเสียงของผีปรายฟ้า ผู้วิจัยตั้งข้อสงสัย
ว่าตอนที่เธอถูกข่มขืน ในขณะที่เธอทุกข์ทรมานทุกคน
ต่างก็สะใจ และสนุกที่ได้กระทำ ย่ำยีเธอ แสดงให้เห็น
ว่าโจอี้ได้รับการสะท้อนกลับในผลของการกระทำชั่ว
กล่าวคือ เมื่อเขาเคยสะใจและยินดีกับความทุกข์ของ
คนอื่นอย่างไร เมื่อตัวเขาถูกกระทำบ้างก็ได้ยินเสียง

แห่งความสะใจจากคนอื่นสะท้อนกลับมาเช่นกัน

ในเรื่อง “โศกธรสเลือด” ปรากฏความเชื่อเรื่อง
ผลกรรมคือ ตัวละครฆ่าผู้อื่นด้วยคุณไสย ดังที่
ตัวละครรุ่งงาม ฆ่าพ่อแม่และคนรักของลูกพี่ลูกน้อง
คนสนิทของตัวเอง ก็ได้รับผลกรรมเพราะถูกลูกพี่
ลูกน้องของเธอเสกคัตเตอร์เข้าห้อง ผลกรรมของ
รุ่งงามเป็นผลกรรมลักษณะกรรมสนอง กล่าวคือ ใคร
ทำกรรมใดไว้ย่อมได้รับกรรมแบบนั้นกลับคืน สุดท้าย
ก็เป็นไปตามกฎแห่งกรรม สิ่งที่เธอทำกับคนอื่นย้อน
กลับมาหาเธอ คือถูกคนที่เธอรักและไว้ใจที่สุดอย่าง
ฟ้าโปรดเสกคัตเตอร์เข้าห้องจนเสียชีวิต เหมือนที่เธอ
ได้เสกของเข้าห้องนำทั้งสองคนที่รักเธอเหมือนลูกแท้ ๆ
ผลกรรมที่เธอได้รับนั้นสร้างความเจ็บปวดให้เธออย่าง
สาหัส ดังปรากฏในเหตุการณ์ก่อนที่เธอจะเสียชีวิตว่า

จู่ ๆ รุ่งงามก็เกิดอาการล้มแล้วอาเจียน

พุ่งออกมาเป็นก้อนเลือดสีแดงปนดำคล้ำ...

รุ่งงามยังคงอาเจียนออกมาเป็นเลือดไม่หยุด

หน้าซำมันยังไหลออกทางทวารทั้งห้า ร่างกาย

ของหญิงสาวไม่อาจยืนไหวอีกต่อไป ความ

เจ็บปวดเล่นทั่วร่างกาย เราารู้สึกได้ถึงคมมีดที่

บาดอวัยวะภายในจนแหลกเหลว มันเล่นเข้า

กับเส้นเลือด เส้นเอ็น ตับ ไต ลำไส้และพุ่งตรง

เข้าสู่หัวใจ (พลอยฝน, 2560 หน้า 181)

ตัวละครรุ่งงามได้รับผลกรรมจากที่ตัวเองกระทำ
กับคนอื่นอย่างแสนสาหัส เธอทุกข์ทรมานกับวินาที
ก่อนที่เธอจะเสียชีวิตร่างกายที่นอนเกลือกกลิ้งอยู่บนพื้น
กระตุกแรงไม่ยอมหยุด เลือดจำนวนมากกองเต็มพื้น
มันค่อย ๆ ไหลขยายวงกว้างออกไปเรื่อย ๆ รุ่งงาม
นอนจมกองเลือด แขนขาบิดเกร็ง ดวงตาเบิกโพลงขึ้น
ด้านบนจนแทบจะเห็นเพียงตาวาว...ลมหายใจของ
โรงงานวอยริหน้าอกของหล่อนค่อย ๆ แผ่วยุบลงที่
ละน้อย จนหยุดนิ่งในที่สุด (พลอยฝน, 2560 หน้า 182)

ผลกระทบที่รุ่งงามได้รับ เป็นลักษณะของกรรมสนอง คือทำกรรมไว้กับคนอื่นหนักเท่าไรก็จะได้รับผลกระทบหนักเท่านั้นการที่คนอื่นต้องทนเจ็บปวดเพราะฤทธิ์ของสิ่งของที่เธอเสกให้เข้าไปทำร้ายอวัยวะภายใน เธอเองก็ทุกข์ทรมานจนขาดใจไม่ต่างกันดังที่ผู้แต่งได้ทิ้งท้ายไว้ว่ากรรมใดใครก่อกรรมนั้นย่อมคืนสนอง

ผลกระทบสนองนี้ยังปรากฏในเรื่อง “ปางอสูร” ด้วย ดังที่ตัวละครหลัก คือภาคภูมิและแสงพงษ์ที่ฆ่าผู้อื่นโดยการข่มขืนและจับโยนทิ้งหน้าผา ทำให้เขาทั้งสองต้องได้รับผลกระทบคือ เกิดอุบัติเหตุรถตกหน้าผาจนเสียชีวิต สุดท้ายไม่ว่าจะเก่งกาจสักแค่ไหน ก็หนีกรรมที่ตัวเองทำไว้ไม่ได้ผลกระทบที่ภาคภูมิและแสงพงษ์ได้รับคือประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์ทำให้รถพลิกคว่ำและตกลงไปในหุบเหว ดังปรากฏในเหตุการณ์ความวุ่นวาย

รถแล่นมาถึงทางโค้งที่มีลักษณะลาดเอียงลงหุบ ภาคภูมิก็รู้สึกได้ว่าเขามีอาการควบคุมพวงมาลัยรถยนต์ได้อีกต่อไป หยาดฝนที่ซัดสาดลงเบื้องพื้นถนนกอบปรกับความเร็วที่รถพุ่งทะยานไปก็ทำให้ล้อยานพาหนะของชายหนุ่มลื่นไถลเสียการควบคุม ภาพตรงหน้าโชนแอนพร้อมกับรถไหลเฉลบลงข้างทาง ก่อนพลิกคว่ำและ ตีลังกาลงหุบลึกท่ามกลางลมพายุฝนที่พัดกระหน่ำลงมาอย่างบ้าคลั่ง (นายหมอก, 2560 หน้า 61)

ผู้วิจัยสังเกตว่าไม่มีใครอยู่นอกกฎแห่งกรรมตัวละครที่กระทำกรรมชั่วสุดท้ายก็ต้องได้รับโทษ แต่ผลกระทบที่แสงพงษ์ได้รับไม่ได้จบเพียงแค่นั้นเพราะก่อนที่เขาจะได้รับกรรมจนเสียชีวิต เขาได้รับความทุกข์ทรมานใจเนื่องจากสายแพร่น้องสาวคนเดียวของเขาหนีจากการถูกข่มขืนจากภาคภูมิเพื่อนชายที่เขาไว้ใจ จนตกลงไปในหุบเหว เหมือนที่เขาและภาคภูมิเคยทำกรรมไว้กับบัวผา ดังคำบอกเล่าของ

ภาคภูมิที่บอกกับแสงพงษ์“ใช่...เมื่อคืนนี้ฉันจัดการกับน้องแกเอง แกยังจำตอนที่เรাজัดการกับมันนั่นเมื่อสองปีก่อนได้มั้ย...” (นายหมอก, 2560 หน้า 57)

ผู้แต่งพยายามชี้ให้เห็นว่าบุคคลที่ข่มขืนคนอื่นด้วยความตั้งใจ สะใจ หรือคึกคะนอง ไม่ใช่แค่ผู้กระทำเท่านั้นที่ได้รับกรรมผลกระทบจะตกไปยังคนใกล้ชิดของเราด้วย เรียกว่า กรรมตามสนอง

นอกจากนี้ความเชื่อเรื่องผลกระทบยังปรากฏในเรื่อง “เรือนรักตำหนักแค้น” คือตัวละครฆ่าผู้อื่นโดยการจุดไฟเผาให้ไฟคลอก จนทำให้ผู้คนหลายชีวิตต้องเสียชีวิตลงในกองไฟ ซึ่งผู้กระทำคือหม่อมดวงวิดีตัวละครหลักของเรื่องที่ดีตลิ่งใจฆ่าคนงานที่เป็นญาติพี่น้องของเธอเองเพียงเพราะความทะเยอทะยานอยากมีชีวิตที่สุขสบาย ผลกระทบที่เธอได้รับคือใช้ชีวิตอย่างทุกข์ทรมานและถูกหม่อมผีมนต์ดำคนรักเก่าของเธอ ปลุกเสกผีที่เสียชีวิตในกองเพลิงให้มาคุกคามเธอ จนเธอเองต้องจบชีวิตลง กรรมของเธอคือ คร่าชีวิตคนงานที่ร่วมทุกข์ร่วมสุขกับเธอมานานหลายปีเพียงเพราะอยากให้ตัวเองมีชีวิตที่ดีผลกระทบที่เธอได้รับรุนแรงจนเธอคาดไม่ถึง ดังเนื้อความว่า

มีบางอย่างกระแทกตรงที่เบาะนั่งตอนหลังอย่างรุนแรง ส่งผลให้รถทั้งคันโยกเคลง หม่อมดวงวิดีที่พยายามจะเปิดประตูรถออกกลับถูกตรึงไว้ด้วยความตกใจกลัวถึงขีดสุดเมื่อผีมองไปด้านหลัง แล้วพบกันมนุษย์เนื้อตัวไหลเยิ้มไปด้วยแผลหวนะหวนะอันเกิดจากไฟคลอก คู่เดียวเท่านั้นความวิปริตใหม่จึงเริ่มต้นเมื่อผิวหนังของมันถูกปะทุขึ้น จากบางสิ่งใต้ผิวหนัง ร่างของมันลุกไหม้ด้วยเปลวไฟแดงฉาน หม่อมดวงวิดีมีอาจขยับกายถอยหนีไปทางไหนได้อีก หลังประชิดติดที่นั่งนำรถจนแทบจะแทรกเข้าไปเป็นเนื้อเดียว ก่อนที่เธอจะถูกหลอมละลายกลายเป็นศพ (สุรียาทิศ, 2560 หน้า 186)

กรรมจากการฆ่าคนตายหลายชีวิตเป็นกรรมที่ร้ายแรง และการตายในกองเพลิงเป็นการตายที่ทุกข์ทรมาน ผู้แตงนำเสนอให้เห็นว่าคนที่ทำกรรมชั่ว แม้จะรู้สึกตัวเองคือผู้ชนะ ได้ครอบครองในสิ่งที่ต้องการ แต่คนชั่วสุดท้ายก็ต้องได้รับผลกรรม ไม่มีทางได้ใช้ชีวิตอย่างมีความสุขได้และก่อนที่จะพบกับความตาย บุคคลเหล่านั้นต้องใช้ชีวิตอย่างทุกข์ทรมาน แม้จะได้ในสิ่งที่ต้องการ แต่เป็นเพียงแค่ความสุขทางกายเท่านั้น

ความเชื่อเรื่องผี เป็นอีกหนึ่งความเชื่อที่มีความเด่นชัด เนื่องจากนวนิยายชุดนี้เป็นนวนิยายแนวสยองขวัญ จึงทำให้ปรากฏความเชื่อเรื่องผีในทุก ๆ เล่ม ผลการศึกษาความเชื่อเรื่องผีในนวนิยายชุดนี้ ผู้วิจัยจำแนกผีได้ 2 ประเภท คือ ผีดีและผีร้าย ผีดีคือผีที่ปรากฏให้เห็นด้วยลักษณะที่คงสภาพเดิม ไม่ได้นำเกลียดน่ากลัว มาเพื่อคุ้มครองดูแล และตักเตือนลูกหลาน เช่น ผีพ่อแม่และคนรักเก่าของฟ้าโปรด ที่ปรากฏในเรื่อง “โอสถรสเลือด”

ที่ปรากฏความเชื่อเรื่องผีที่มีลักษณะเป็นผีดี คือ ผีพ่อแม่ และคนรักเก่าของฟ้าโปรดตัวละครหลักของเรื่องดังตัวอย่างเช่น

หญิงสาวเงยหน้าขึ้นมองเมื่อรู้สึกว่ามีใครมาลูบผมของหล่อน “มีอะไรหรือคะแม่?” หญิงสาวพูดกับวิญญาณของหญิงชราโบหน้าม่วงคล้ำหากยังยิ้มให้หล่อนเหมือนตอนยังมีชีวิต “แม่รู้สึกไม่ดีเหมือนมีอะไรบางอย่างไม่ดีกำลังจะเกิดขึ้น” “อะไรหรือคะ?” “พ่อกับแม่ไม่รู้หรอกว่ามันคืออะไร แต่ลูกระวังตัวไว้บ้างก็ดีนะ” วิญญาณอีกตนหนึ่งยื่นห่างออกไปเล็กน้อย นั่นคือวิญญาณของบิดาหล่อน สภาพของเขาไม่ต่างจากคนเป็นแม่...ฟ้าโปรดหันไปทางเตียงนอน ตรงขอบเตียงมีวิญญาณผู้ชายคนหนึ่งนั่งอยู่เขานั่งมองหล่อนด้วยสายตา

หม่นเศร้าเจี๊ยบ ๆ ไม่พูดไม่จาเหมือนเคย (พลอยฝน, 2560 หน้า 17-18)

ผู้แตงนำเสนอความเชื่อเกี่ยวกับผีคือผีที่ปรากฏกายอยู่ใกล้ตัวลูกหลาน มีจุดประสงค์เพื่อคุ้มครองดูแล ห่วงหาอาภรณ์สามารถติดต่อสื่อสารกับมนุษย์ได้และการที่ผีปรากฏให้มนุษย์เห็นเป็นเพราะมีจิตผูกพันกันและเกิดขึ้นเพราะเจตนาของผีตนนั้นในเรื่องนี้ผู้วิจัยสังเกตเห็นเพียงฟ้าโปรดเท่านั้นที่เห็นผีทั้ง 3 ตน นั้นเป็นเพราะฟ้าโปรดมีความสัมพันธ์โดยตรงกับผีทั้งสามตนและผีทั้งสามเองก็มีเจตนาที่จะปรากฏกายให้เธอเห็น

ส่วนผีร้าย ผู้วิจัยจำแนกเป็น 2 ลักษณะ คือผีร้ายที่เกิดจากความอาฆาตพยาบาทส่วนตัว ปรากฏเพื่อต้องการให้ผู้ที่เคยล่วงเกินหรือเคยกระทำไม่ดีไว้กับตนได้ชดใช้ เช่น ผีนักศึกษาสาวและผีกุมารพราย จากเรื่อง “พรายกุมาร” ที่กล่าวถึงผีของนักศึกษาสาวชื่อปรายฟ้าและผีกุมารพราย ผีปรายฟ้าเป็นผีที่มีจุดประสงค์ในการปรากฏตัวคือความอาฆาตเนื่องจากตอนที่ยังมีชีวิตอยู่เธอถูกคนชั่วกระทำไม่ดีส่งผลให้เธอต้องเสียชีวิต ดังเช่น ตอนที่ชมพูนุชคนรักคนปัจจุบันของวายุเห็นผีปรายฟ้าคนรักเก่าของวายุจัดการกับเจ้าหนี้และบรรดาลูกน้อง เนื่องจากคนพวกนั้นเคยข่มขืนปรายฟ้า เธอจึงกลับมาแก้แค้นดังเหตุการณ์

“อึก! เจ้าของโตะะบอลก้มลงมองดูสิ่งที่แทงทะลุหน้าอกของตนมาจากทางด้านหลัง เขาพบว่ามันไม่ใช่มีดหรือของมีคมใด ๆ แต่กลับกลายเป็นมือเหยี่ยว ๆ และแห่งร้านที่ปลายนิ้วมีเล็บแหลมคมแทงทะลุหน้าอกของตนออกมา ปอดที่ถูกทำลายในทันทีทำให้มันพูดไม่ได้และหายใจไม่ออกจนต้องอ้าปากพะงาบ ๆ ด้วยความทรมานเจ้าของมืออันน่าสยดสยองค่อยโน้มตัวลงมาจากด้านหลังของ

ชายชั่วผู้ถึงคราวตาย หญิงสาวในชุดนักศึกษา
 เก่าโทรมผู้มีใบหน้าขาวซีดตากลีบโป้แสบะยี้ม
 แยกเขี้ยวใส่เหยื่อรายแรกที่ต้องมาสังเวชชีวิต
 ให้สมกับความชั่วที่มันเคยทำและคิดจะทำ...
 “กรี๊ด!!!” หญิงสาวกรีดร้องออกมาอย่าง
 ขวัญเสีย ภาพที่เห็นมันน่ากลัวเกินกว่าที่เธอ
 จะรับไหว เธอมั่นใจว่าสิ่งที่เห็นเบื้องหน้านั้น
 ไม่ใช่มนุษย์เพราะผิวหนังสีน้ำตาลไหม้เป็น
 ผิวแห้งกรังและหลุดล่อนออกมา จนบางส่วน
 สามารถมองเห็นไปถึงกระดูก เจ้าของผมที่
 ยาวปรกหน้าค่อย ๆ เงยขึ้นเผยให้เห็นดวงตา
 แดงฉานและมีเลือดไหลออกมามาตลอดเวลา
 (RabbitRose, 2560 หน้า 153)

ผู้แต่งมุ่งนำเสนอลักษณะของผีปรางฟ้าให้มี
 สภาพที่น่ากลัวทั้งรูปร่าง หน้าตา และลักษณะของ
 การปรากฏกาย ทำให้ผู้อ่านรู้สึกสยดสยองและ
 หวาดกลัว แม้ผีร้ายที่ปรากฏในเรื่องนี้จะไม่ใช่ผีที่ผู้คน
 รู้จักโดยทั่วไปอย่างที่ปรากฏให้เห็นในละคร หรือ
 ภาพยนตร์ไทย อย่างเช่น ผีกระสือ ผีปอบ หรือผี
 ตายโหง แต่ผู้แต่งพยายามชี้ให้เห็นว่าชีวิตหลัง
 ความตายของมนุษย์นั้น เมื่อตายแล้วก็ต้องกลายเป็น
 ผีและผีร้ายที่ปรากฏให้ตัวละครในเรื่องเห็น เป็น
 เพราะเคยมีความสัมพันธ์ต่อกัน และตัวละครในเรื่อง
 เคยล่วงเกินผีตนนั้นในตอนที่ยังมีชีวิตอยู่และเป็น
 สาเหตุให้เธอต้องเสียชีวิต อีกทั้งสะท้อนให้เห็นว่า
 ความเชื่อเรื่องผีที่ปรากฏนั้น นอกจากผีที่ปรากฏจะมี
 ลักษณะที่น่ากลัวแล้ว ยังมีพลังเหนือธรรมชาติในการ
 จัดการกับมนุษย์ที่กระทำชั่วอีกด้วย

ลักษณะข้างต้นแสดงให้เห็นว่าผีที่เสียชีวิต
 เพราะเคยถูกล่วงเกินหรือถูกกระทำไม่ดีจะยังคง
 วนเวียนอยู่ใกล้ตัวผู้กระทำคอยตามหลอกหลอน
 คุกคาม และอาฆาตบุคคลนั้น ในเรื่องนี้นอกจาก
 ปรากฏผีนักศึกษาสาวที่ตามคุกคามตัวละครแล้ว ยัง

มีการปรากฏของผีเด็กที่อยู่ในรูปปั้นกุมารพรายซึ่ง
 เป็นเครื่องรางที่วายุตัวละครหลักของเรื่องนำมาใช้
 ป้องกันผีร้ายอย่างผีปรางฟ้า กุมาร พรายเป็น
 เครื่องรางประเภทเดียวกับกุมารทอง คือมีผีเด็กสิงอยู่
 ในรูปปั้นตุ๊กตาเด็ก แต่กุมารพรายมีลักษณะการสร้าง
 ที่พิเศษกว่ากุมารทอง คือต้องใช้ดินเจ็ดป่าช้า แม้
 กุมารพรายจะเกิดจากการปลุกเสกแต่ผีที่ปรากฏกาย
 หมายถึงคุกคามมนุษย์นั้น คือวิญญาณที่สะกดอยู่ใน
 รูปปั้นเด็ก มีความอาฆาตพยาบาทส่วนตัวจึงได้
 ปรากฏกายออกมาให้มนุษย์เห็น

ส่วนผีร้ายอีกลักษณะหนึ่ง คือผีร้ายที่อยู่ภายใต้
 การควบคุมของมนุษย์เป็นผีที่เกิดจากการปลุกเสก
 โดยผู้มีวิชาอาคม และต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของ
 บุคคลนั้น เช่น ผีที่มีลักษณะใบหน้าขาวโพลน หรือผี
 ที่ปรากฏในลักษณะของกองเพลิง ดังที่ปรากฏในเรื่อง
 “เรือนรักตำหนักแค้น” กล่าวถึงผีที่ทำร้ายผู้คนเพราะ
 มีมนุษย์ใช้วิชาอาคมคอยควบคุม ดังเหตุการณ์ตอนที่
 ดวงวดีเรียกใช้ผีที่อยู่ภายใต้การควบคุมของตน
 ความว่า

“ไอ้-ฮี้ผีทั้งหลาย...” หล่อนร้องบอกพยาน
 นรกที่ซุกซ่อนตัวอยู่ที่นี้... ใต้พื้นป่าช้าแห่งนี้...
 เสียงหาวิญญาณหัวรอต่อกระซิกขานรับ
 หล่อนพรายยิ้มอย่างสุนทรีย์เมื่อพวกมันรับรู้...
 ขณะที่ผีสีแดงกำลังจะแปรเป็นความมืดวิหค
 บ้ายังคงเวียนวนอยู่เหนือป่าช้านี้ได้ฮึดสดมาร
 ที่พื้นป่าสีดำกำลังเคลื่อนไหวแรง...เผยนับร้อย
 ฝ่ามืออันซีดขาวโพล่ขึ้นจากพสุธาอันเย็น
 เยะเยือก! หล่อนทอดมองอมมนุษย์นับร้อย
 ปรากฏกายยื่นล้อมอ่างน้ำใบนี้มันจับจ้องจาก
 ใบหน้าขาวโพลนที่มองไม่เห็นดวงตาทว่า
 เสมือนพวกมันจะมองเห็น รอยยิ้มเหล่านั้นคลี
 กว้าง...เป็นยิ้มที่เผยฟันใสและคมกริบดุจแห่ง
 เข็มเรียงเป็นแถวในรูปปากฉีกขยาอย่างไม่มี

ขอบเขต... มุมปากสุดลึกขึ้นจรดใบหูหล่อน
ได้ยินเสียงพวกมันหัวเราะ “พวกมันจะไปพัด
พาดวงจิตนั้นมาสังเวกัสู่อืดวงคนนี่แต่เพียง
ผู้เดียว!” ลึนสุดบริกรรมอาถรรพ์รูปกายชาว
โพลนของพวกมันต่างพวยพุ่งเป็นกระสวยขึ้น
สู่ม่านฟ้าสักขีพยานจากนรกสลายกลายเป็น
ห่าธุลีหนาค้างกลางอากาศ(สุริยาทิศ 2560
หน้า 9)

จะเห็นได้ว่าผีที่ปรากฏในเรื่องนี้ไม่ได้มีลักษณะ
ที่เป็นรูปร่างคล้ายมนุษย์เหมือนกับผีในลักษณะแรก
ลักษณะของผีร้ายที่อยู่ภายใต้การควบคุมของมนุษย์
มีรูปร่างที่ผิดแปลกไป ทั้งรูปร่างสีขาวโพลน เป็นกลุ่ม
ควัน เงามืดดำ และปรากฏเป็นกองไฟ ผู้แตงนำเสนอ
ให้มีสภาพที่น่าเกลียด น่ากลัว เห็นธรรมชาติอย่าง
ชัดเจน ผีร้ายที่ปรากฏเป็นกลุ่มควันสีดำปรากฏใน
เรื่องนี้เป็นผีร้ายที่หมอบฉายพ่อของเพลิงปลุกเสกกับ
น้ำมันเพื่อใช้จัดการกับสิ่งชั่วร้าย ดังเหตุการณ์ตอนที่
เพลิงต้องการให้ผีร้ายนั้นจัดการกับศัตรูความว่า

“น้ำมันในขวดนี้มึงต้องเอาติดตัวไว้เมื่อไร
ก็ตามที่มึงตกอยู่ในเหตุคับขัน ผีห้าที่ถูปลุกไว้
เป็นทาสแห่งกูจะคุ้มครองมึงให้พ้นจากความ
วิบัติฉิบหาย” เกือบจะสิ้นสติรู้เพราะความเจ็บ
ปวดอย่างสาหัส หากไม่มีบางสิ่งอุบัติขึ้นกลาง
สถานการณ์อันน่ารันทदनันเสียก่อน! เงาม
มฤตยูสีดำล่องขึ้นจนเห็นรูปร่างคล้ายตัว
คน มันส่งเสียงแผดกร้าวชวนเขย่าประสาทจน
เพลิงถึงกับชะงัก แต่นำแปลกที่ชายชั่วสามคน
กลับไม่มีท่าทีว่าจะได้ยินเสียงมันเลย ก่อนเงา
นิลปริศนา จะพลุ่งเข้ายังร่างหนาของชายทั้ง
สาม เปลี่ยนดวงตาในเบิกกว้างให้กลายเป็นสี
ขาวโพลน (สุริยาทิศ, 2560 หน้า 52)

นอกจากนี้ยังมีผีร้ายที่ปรากฏในเรื่องมีรูปร่าง
เป็นฝุ่นหนา ดังปรากฏในเหตุการณ์ตอนที่เพลิงเชื้อ

เชิญให้ผีที่อยู่ภายใต้การควบคุมของตนเข้าไปคุกคาม
ในบ้านของหม่อมดวงวดีคนที่เคยทำร้ายเขาในอดีต
ดังข้อความว่า “พวกมันเข้ามาได้แล้ว... จงเดินตาม
กูมา... เงามมนุษย์เคลื่อนไหวเป็นฉากหลังของเพลิง
ดูคล้ายคล้ายกับฝุ่นหนาที่มองไม่ออกว่ามันคืออะไร”
(สุริยาทิศ, 2560 หน้า 160)

ลักษณะของผีร้ายที่อยู่ภายใต้การควบคุมของ
มนุษย์ผู้วิจัยสังเกตุว่าลักษณะการปรากฏที่ชัดเจน
ที่สุดในเรื่องนี้คือ การปรากฏกายที่มีรูปร่างคล้ายกอง
เพลิงที่สามารถเคลื่อนที่ได้เนื่องจากจุดเริ่มต้นสำคัญ
ของเรื่องนี้คือ หม่อมดวงวดีมีส่วนทำให้คนงานหลาย
ชีวิตที่เคยร่วมทุกข์ร่วมสุขมากับเธอต้องโดนไฟคดลอก
จนเสียชีวิต ทำให้หมอบฉายคนรักเก่าของเธอ ซึ่งเป็น
หนึ่งในผู้รอดชีวิตในเหตุการณ์ที่เลวร้ายครั้งนั้น ต้อง
ทำการปลุกเสกผีที่เสียชีวิตด้วยกองเพลิงให้มาอยู่
ภายใต้การควบคุม เพื่อใช้แก้แค้นหม่อมดวงวดีดัง
ปรากฏในเหตุการณ์ตอนที่ผีปรากฏกาย ความว่า
“อมนุษย์กายแดงฉาน อาบไฟลุกท่วมโชติช่วง พวก
มันยื่นล้อมเพลิงเป็นวงกลมก้มมองด้วยดวงตาสี
เหลืองเบิกโพลงเต็มบ่าส่งเสียงด้วยปากกว้างดังช่อง
ถ้ำ รวากับเสียงที่โหยหวนเหล่านั้นจะเอ่ยถามพร้อม
กันด้วยคำถามเดียวที่ว่า มึงเป็นใครมาปลุกกู” (สุริยา
ทิศ, 2560 หน้า 39)

ผีที่ปรากฏในลักษณะกองเพลิงเช่นนี้เกิดจาก
การที่มนุษย์ใช้วิชาอาคมในการปลุกเสก แม้จะไม่ได้
ปรากฏเพราะความอาฆาตพยาบาทส่วนตัว แต่ผี
ลักษณะนี้ก็มีความร้ายกาจ น่ากลัว ประสงค์ร้าย
หมายจะเอาชีวิตมนุษย์เช่นเดียวกัน ตามแรงอาฆาต
ของผู้สั่งการ ดังปรากฏในตอนที่เพลิงสั่งให้ผีร้ายที่อยู่
ภายใต้การควบคุมไปขัดขวางภานุศัตรูหัวใจที่กำลัง
พาคนรักของเขาหนีตั้งเนื้อความว่า

“ไอ้ผีทั้งหลายพวกมึงจงรับฟัง...” เพลิงแผดกร้าวใบหน้าเข้มจัด “พวกมึงจงรีบไปหาตัวคุณหญิงกลับมาและใครก็ตามที่ขวางทางกูสั่งให้พวกมึงนำความฉิบหายไปสู่มัน แลกดวงวิญญาณตัวตายตัวแทนให้สาแก่ใจพวกมึง!” (สุริยาทิส, 2560 หน้า 160) ...

แต่แล้ว...เกิดแสงสีเหลืองแวบเข้ามาให้เห็น เป็นแสงเรือง ๆ วูบวาบอยู่ไม่ไกล ภาณุพยายามหรือตามองตรงไปข้างหน้า เมื่อรถคันนี้แล่นตรงเข้าไปหาช้า ๆ แสงนั้นจึงก่อตัวเป็นรูปร่างชัดเจนให้เห็น ไฟรี? ไม่ใช่! มีคนอยู่ในเปลวไฟ...กำลังถูกไฟคลอก!...ภาณุหันกลับไปส่งเกิดอีกครั้งคราวนี้ถึงกับขนลุกชู...ใช่...มนุษย์ในกองเพลิงกำลังเดินอยู่จริง ๆ เสียด้วย! ชั่วร้ายยังเป็นการเดินที่แสนจะปกติ ไม่ออกอาการถึงความทุกข์ทรมานจากเปลวไฟนั้นเลย! มีเหตุผลเดียวที่ทำให้เป็นเช่นนั้น...นั่นเพราะว่ามันไม่ใช่คน! (สุริยาทิส, 2560 หน้า 161) ...

ภาณุมุ่งสายตามองไกล ทุงหญ้าสีดำสนิท...ทางเปลี่ยวอันแคบ...ปรากฏร่างชายหญิงผู้มุ่งห่มเปลวไฟ ขวนขวานพองสยของเกล้า เลวร้าย พวกมันเหล่านั้นกำลังวิ่งตรงเข้ามา! (สุริยาทิส, 2560 หน้า 162)

ผีร้ายที่อยู่ภายใต้การควบคุมของมนุษย์นอกจากจะปรากฏในลักษณะที่น่าเกลียด น่ากลัวเหนือธรรมชาติแล้ว ยังปรากฏมาในรูปร่างที่ปกติคล้ายมนุษย์ดังเช่น ผีพยาบาลสาวที่ดูแลหม่อม ดวงวดีผู้แตงนำเสนอมให้เห็นการเปลี่ยนสภาพของผีจากตอนแรกที่ปรากฏมาในรูปร่างปกติและหลังจากนั้นมีการเปลี่ยนสภาพให้น่ากลัว สยดสอง ทั้งรูปร่างของผีกลืนและสิ่งรอบตัวในขณะนั้นเพื่อเพิ่มระดับความสยของขวัญ ดังเหตุการณ์ในตัวบท ความว่า

หม่อมดวงวดีขยับตัวนั่งแต่ก็ยากลำบากเหลือเกินพยาบาลสาวจึงได้เข้าช่วยประคองหม่อมให้นั่งขึ้นได้ท่าเมื่อนางพยาบาลเข้ามา ยืนในระยะประชิดกลืนสาบปริศนาและจุมูกให้หม่อมเกือบสำรอก.. มันเป็นกลิ่นเหม็นอย่างที่ไม่ออกว่าเป็นกลิ่นของอะไร แต่ทั้งเหม็นและฉุน ปานจะดับนาสิกประสาทให้บอดสนิท! กลืนตัวของพยาบาลผู้นั้นหรือ?

“ทานยาคะหม่อม” หม่อมดวงวดีรับถ้วยยามาถือไว้และมีมืออีกข้างประคองแก้วน้ำไว้ด้วยเช่นกัน แต่ยังไม่ทันได้กรอกยาเข้าปากบางสิ่งที่เคลื่อนไหวในถ้วยยานั้น ถิบดวงตาคมของหม่อมให้ขยายกว้าง! ไม่ใช่ยาแต่กลับกลายเป็นหนอนผีโตตัวยั่วเยี้ยอยู่เต็มถ้วย! “นี่มันอะไรกันเนี่ย!” หม่อมดวงวดีเหวี่ยงถ้วยยาออกจากตัวอย่างขยะเขยง พลันหันไปเอาเรื่องพยาบาลอย่างขวัญเสีย...จึงได้พบว่าพยาบาลสาวกำลังเสะยืมบนใบหน้าเกรอะกรังและเนืองนองไปด้วยเลือด ทั้งยังประดับไว้ด้วยท่าหนอนที่กำลังกัดทะเนื้อเยื่อบนผิวหนังอย่างได้อรรถรส! (สุริยาทิส, 2560 หน้า 138)

จะเห็นได้ว่าผีที่เกิดจากการปลุกเสกจะต้องอยู่ใต้บังคับบัญชา เชื่อฟังและปฏิบัติตามคำสั่งของผู้นั้น หากผู้บังคับบัญชามีความโกรธ เคียดแค้นบุคคลใดผีเหล่านั้นก็จะมุ่งร้าย และคุกคามบุคคลเหล่านั้น กล่าวได้ว่าความอาฆาตพยาบาทของผีร้ายลักษณะนี้ขึ้นอยู่กับความประสงค์ของเจ้าของที่ต้องการให้เป็นไป

ผู้วิจัยสังเกตุว่าลักษณะของผีร้ายที่ปรากฏในเรื่องนี้ทั้งผีร้ายที่เกิดจากความอาฆาตพยาบาทส่วนตัวและผีร้ายที่อยู่ภายใต้ การควบคุมของมนุษย์ผู้แตงพยายามชี้ให้เห็นถึงความน่ากลัวของผีที่ปรากฏ ไม่ใช่

แค่รูปร่าง หน้าตาของผีเท่านั้น ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ทั้งคราบสีน้ำตาล เลือดที่ไหลย่อย หนอนและแมลงที่ ขอนไซ และกลิ่นเหม็นเน่า ที่ช่วยเสริมให้การปรากฏ ของผีนั้นน่ากลัวและทำให้ผู้อ่านเห็นภาพมากยิ่งขึ้น ลักษณะต่าง ๆ ของผีร้ายที่ผู้แต่งพยายามนำเสนอ ที่ปรากฏเหล่านี้สอดคล้องกับหัวใจสำคัญของ นวนิยายสยองขวัญที่ผู้วิจัยเคยกล่าวไปว่าจะต้องมีการปรากฏกายที่น่าเกลียดน่ากลัวของผีที่อาจจะมาจากประสบการณ์หรือต้องอาศัยจินตนาการของผู้แต่ง เพื่อนำเสนอให้เรื่องลักษณะนี้มีความน่าสนใจ

นอกจากผู้แต่งจะสร้างตัวละครผีที่น่าสยองแล้ว สิ่งที่เป็นตัวเสริมให้เรื่องผีมีความสมจริงอีกปัจจัยหนึ่ง ที่สำคัญคือฉากและบรรยากาศที่ต้องสอดคล้องกับการปรากฏกายของผี ในนวนิยายชุดนี้ผู้วิจัยพบว่า ผู้แต่งมีกลวิธีในการสร้างตัวละครผีและฉากเพื่อทำให้ ความเชื่อเรื่องผีนั้นโดดเด่น นวนิยายชุด “สาปคุณไสย” นี้แสดงให้เห็นความเชื่อเรื่องผีอย่างชัดเจน อาจกล่าวได้ว่าความเชื่อเรื่องผีเป็นเรื่องที่อยู่คู่กับสังคม ไทยมาอย่างยาวนาน การสร้างสรรค์ผลงานต่าง ๆ ก็ ยังคงปรากฏความเชื่อเรื่องผีให้เห็นกันอย่างต่อเนื่อง แม้แต่วงการวรรณกรรมเองที่ผู้แต่งสร้างสรรค์ผลงาน เขียนเกี่ยวกับผีและแม้จะเป็นความเชื่อที่มีมาอย่าง ยาวนานแต่ก็ยังสร้างความตื่นตาตื่นใจ และความ นิยมให้กับคนในสังคมอยู่เสมอเพราะผู้แต่งพยายาม สร้างสรรค์ลักษณะของผีให้เหมาะกับแต่ละยุคสมัย ส่งผลให้ความเชื่อเรื่องผียังคงฝังรากลึกอยู่ใน ความคิดของคนไทยอย่างยาวนานและไม่มีที่ท่าว่าจะเลือนหายไป

ความเชื่อเหนือธรรมชาติประเภทที่สามคือความ เชื่อเรื่องคุณไสย ผู้วิจัยพบว่าในนวนิยายชุดนี้ปรากฏ ความเชื่อประเภทนี้ 3 ชนิด ได้แก่ยาสั่ง เสกของเข้า ท้อง และน้ำมันพราย ซึ่งทั้ง 3 ชนิดเป็นสิ่งที่มีความเชื่อ ยาวนานตั้งแต่อดีต ในแง่ความเชื่อเกี่ยวกับยาสั่ง

ความเชื่อเกี่ยวกับคุณไสย ชนิดนี้มีมาตั้งแต่โบราณ ในยุคสมัยที่มนุษย์ ยังพึ่งไสยศาสตร์ อยากให้คนอื่นรัก คนอื่นหลงก็ต้องทำ น้ำมันพราย ซึ่งต่างจากปัจจุบันตรงที่ ในปัจจุบันหากต้องการ ให้ใครยอมรับนับถือ ก็ต้องพัฒนาตัวเอง ให้มีความสามารถ มีหน้าที่การงานที่มั่นคง อีกทั้งอาการของผู้ที่ ถูกคุณไสยชนิดนี้ จะมีลักษณะที่ไม่เป็นตัวเอง ทั้งลักษณะภายนอก ร่างกาย และลักษณะภายในที่แสดงออกราวกับมีอีกหนึ่งชีวิต คอยควบคุมอยู่

พบว่ายาสั่งเป็นยาพิษจำพวกหนึ่ง ที่ผู้กระทำใช้สิ่งของหรืออาหารเป็นตัวกำหนด แล้วใส่ไว้ในอาหารหรือเครื่องดื่ม และกำหนดด้วยคาถาอาคม ผู้ที่ถูกคุณไสยชนิดยาสั่งจะไม่เสียชีวิตลงทันทีแต่จะมีอาการชิวบวม และร่างกายจะค่อย ๆ ทรุดลงจนถึงขั้นเสียชีวิต

ในนวนิยายชุดนี้ปรากฏความเชื่อเรื่องยาสั่งในเรื่อง “โศกตรสเลือด” ผู้แต่งนำเสนอความเชื่อเรื่องยาสั่งผ่านตัวละคร ให้ตัวละครได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับยาสั่งทั้งทางตรงและทางอ้อม ดังเช่นตอนที่รุ่งงามได้สนทนากับลุงเจ้าของร้ายยาสั่งโศกเกี่ยวกับยาสั่งที่รุ่งงามกำลังให้ความสนใจ ความเป็น

“ลุงไม่รู้ว่าคุณโกรธแค้นใครมาขนาดไหน แต่ยาสั่งเป็นยาไสยดำมืออยู่ทั่วทุกภาคทำจากสมุนไพรภูมิจิตวิญญาณชาวบ้านบวกกับเวทย์มนต์คาถา ดั่งนั้นไม่ใช่ใครนี่จะทำก็ทำได้สมุนไพรบางตัวจะต้องไปหาจากหุบเขาลึกในวันดับตามฤกษ์ของวิชาของแต่ละคน ยาสั่งต้องนำไปโรยในอาหารหรือผสมเครื่องดื่ม แล้วกำหนดด้วยคาถาอาคมให้ผู้ที่กินเข้าไปได้รับผลต่าง ๆ แล้วแต่เราจะกำหนด มากสุดก็...ถึงตาย” ชายชราวันจังหวะชนิดหนึ่งก่อนจะพูดต่อ “สาเหตุที่เรียกว่ายาสั่ง เพราะเจ้านี้แหละคือคนกำหนดว่าหลังจากที่คนคนนั้นกินอาหารอะไรเข้าไปซ้ำอีกครั้งจะต้องมีอันเป็นไปเช่น ถ้าคุณกำหนดให้ยาสั่งผสมน้ำมะพร้าว คุณก็ต้องเอาน้ำมะพร้าวมาผสมกับยาสั่ง แล้วนำยาสั่งนั้นไปใส่ในน้ำมะพร้าวอีกทีหนึ่ง เมื่อคนคนนั้นดื่มเข้าไปจะยังไม่มีอาการใด ๆ ทั้งสิ้น แต่เมื่อไหร่ที่เขาดื่มน้ำมะพร้าวอีกครั้ง ที่ไหน เมื่อไหร่ก็ตาม เขาจะได้รับพิษของยาสั่งจนล้มป่วย ส่วนจะป่วยนานแค่ไหนก็ขึ้นอยู่กับปริมาณของยา ถ้าใส่เยอะ ป่วยไม่นานเขาก็ตาย แต่

มันจะมีระยะเวลาออกฤทธิ์ของมันแล้วแต่จะกำหนด สามเดือน หกเดือน ปีหรือสองปี หมายความว่าเมื่อเขากินอาหารผสมยาสั่งซ้ำอีกครั้งจะไม่ล้มป่วยในทันทีจนกว่าจะครบกำหนดที่สั่งไว้ว่าการถึงจะแสดงออกมาที่เป็นเช่นนี้ก็เพื่อให้คนลงมือไม่ถูกจับได้มันเป็นการฆ่าอย่างเลือดเย็นนะคุณ คุณมั่นใจหรือเปล่าว่าอยากสั่งยาตัวนี้?” (พลอยฝน, 2560 หน้า 102-103)

จากบทสนทนาข้างต้นแสดงให้เห็นถึงความเชื่อเรื่องยาสั่งอย่างชัดเจน ซึ่งผู้แต่งพยายามนำเสนอให้เห็นว่าตัวละครมีความเชื่อเรื่องนี้ทั้งเรื่องของที่มาวิธีการ และผลของยาสั่ง ในเรื่องนี้ยาสั่งเป็นคุณไสยที่ปรากฏชัดเจนที่สุด ถือได้ว่าเป็นแก่นหลักของเรื่อง กล่าวคือตัวละครหลักในเรื่องต่างก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับคุณไสยชนิดนี้และยังมีตัวละครประกอบอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากยาสั่ง

คุณไสยชนิดที่สอง คือ เสกของเข้าห้อง วิธีการเสกของเข้าห้องทำได้โดยการที่ผู้กระทำเสกสิ่งของเข้าห้องของผู้ถูกระทำ

และใช้คาถากำกับ ผู้ที่ถูกคุณไสยส่วนใหญ่จะตรวจไม่เจอลิง ๆ นั้น จึงทำให้เฝ้าติดกับผู้กระทำไม่ได้ ดังเช่นเรื่อง “โศกตรสเลือด” ที่รุ่งงามเสกใหม่ซัดฟันเข้าห้องคุณนพพร เสกเข็มถักเข้าห้องคุณนภาพร และเสกตะปูเข้าห้องของอานนท์ ซึ่งทั้งสามคนเป็นญาติของเธอเอง การเสียชีวิตของคนทั้งสามไม่มีใครสามารถหาสาเหตุได้ว่าเสียชีวิตเพราะเหตุใด

ในเรื่อง “โศกตรสเลือด” ปรากฏเรื่องการเสกของเข้าห้องเกือบตลอดทั้งเรื่อง ผู้แต่งพยายามนำเสนอให้เห็นว่าความเชื่อเรื่องการเสกของเข้าห้อง เป็นอีกหนึ่งความเชื่อที่ปรากฏอย่างเด่นชัดในสังคมไทย โดยนำเสนอผ่านตัวละครในเรื่องที่ได้รับผลกระทบจากคุณไสยชนิดนี้อาการหลักจากโดนเสกของเข้าห้อง

ผู้ถูกกระทำจะเสียชีวิตอย่างทรมาน และทรมานทรมาน ดังปรากฏในเหตุการณ์ตอนที่ตัวละครทุกตัวทุกข์ทรมานก่อนที่จะเสียชีวิต ตัวอย่างเช่น อาการของพ่อแม่และคนรักเก่าของฟ้าโปรดที่ถูกทำคุณไสย โดยการเสกของเข้าห้อง และผู้ลงมือคืออู้งามลูกพี่ลูกน้องคนสนิทของฟ้าโปรด ดังเนื้อความว่า

ฟีด...ฟีด...ฟีด...เสียงลมหายใจของคุณนพพรขาดช่วง เพราะโดนไหมขัดฟันรัดลำไส้รัดหลอดลมจนแน่น ชายชราเอื้อมมือไขว่คว้าไปกลางอากาศ เท้าทั้งสองข้างงูไปกับพื้นจนเกิดเสียงดังความเจ็บปวดทุกข์ทรมานเหมือนลำไส้จะขาดทำให้ท่านตื่นทรมาน ทรมาน ดวงตาเหลือกลานของท่านเหลือบมองไปยังอีกมุมห้อง ภรรยาของท่านมีอาการไม่ต่างกัน จึก...จึก...จึก...เสียงเข็มถักทะลุเนื้อออกมาจากร่างกายของคุณนภาพรทำให้ท่านกรีดร้องโหยหวน แต่อีกสักพักหนึ่งท่านก็ร้องไม่ออกเมื่อเข็มถักขวางลำไส้ตลอดแนวจนถึงคอหอยเลือดไหลมาตามแนวเข็มถักก่อนจะหยดนองเต็มพื้น(พลอยฝน, 2560 หน้า 135-136)...ร่างของอานพิทูลดลงกับพื้น เลือดสีแดงเข้มทะลักออกจากปากตา จมูก และหูของเขา ฟ้าโปรดกรีดร้องแล้ววิ่งเข้าไปกอดเขาไว้ซูดสีขาของหล่อนเปรอะเปื้อนไปด้วยเลือด...เขาดิ้นพราด ๆ วนเป็นวงกลมด้วยความเจ็บปวด...เลือดสีแดงเริ่มขึ้นเป็นสีดำและทะลักออกมามากขึ้นเรื่อย ๆ จากที่ไหลเป็นของเหลว ก็กลายเป็นก้อนน้ำสยดสยอง...เขาชักกระตุกแรง ๆ สามครั้งก่อนจะขาดใจตาย (พลอยฝน, 2560 หน้า 155)

อาการที่แสดงถึงความทรมานทรมานดังกล่าวนี้เป็นความเจ็บปวดและทุกข์ทรมานของผู้ถูกกระทำ ส่วนใหญ่ผู้วิจัยสังเกตุว่าบุคคลที่ถูกคุณไสยชนิดนี้

ก่อนเสียชีวิตต้องประสบกับความทุกข์ทรมานไม่ต่างกัน รวมถึงตัวละครประกอบในเรื่องที่ถูกฟ้าโปรดตัวละครหลักของเรื่องทำพิธีเสกของเข้าห้อง เพราะบุคคลเหล่านั้นมาวุ่นวายกับสามีของเธอ

ผู้วิจัยสังเกตุว่า “ของ” ที่ตัวละครใช้ทำคุณไสยชนิดนี้ส่วนใหญ่เป็นสิ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับตัวละครที่ถูกกระทำในขณะนั้นตัวอย่างเช่น แม่ของฟ้าโปรดที่ชื่นชอบในการเย็บปักถักร้อย สิ่งที่ถูกกระทำเลือกใช้ในการเสกเข้าห้อง คือเข็มถัก ดังเนื้อความตอนหนึ่งว่า “ผลการชันสูตรศพไม่พบร่องรอยบาดเจ็บหรือฟกช้ำตามร่างกาย ไม่มีโรคภัยใด ๆ ที่เป็นสาเหตุการตาย แต่สิ่งที่น่าแปลกคือพบเข็มถักหลายสิบเล่มอยู่ในร่างกาย ขวางอยู่ในลำไส้ยาวถึงคอหอย ปักอยู่ตามอวัยวะต่าง ๆ และฝังอยู่ในสมองอีกหลายเล่ม!” (พลอยฝน, 2560 หน้า 51)

พ่อของฟ้าโปรดเองก็ถูกของใช้ส่วนตัวที่ตนเองใช้อยู่ทุกวันเสกเข้าห้อง นั่นคือ ไหมขัดฟัน ดังเหตุการณ์ความว่า “ผลการชันสูตรศพของคุณนพพรปรากฏว่ามีไหมขัดฟันรัดลำไส้ยาวตลอดแนวถึงรูทวารหนัก รัดแน่นจนลำไส้แทบจะเป็นไส้กรอกอีสานที่ไม่มีอะไรสามารถผ่านได้เส้นเลือดเส้นเอ็นทั่วร่างกายล้วนถูกไหมขัดฟันรัดรั้งแน่นหนา จนเลือดไม่สามารถไหลไปหล่อเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ได้สุดท้ายร่างกายก็หยุดการทำงานทุกอย่าง” (พลอยฝน, 2560 หน้า 56)

คุณนภาพรและคุณนพพรพ่อแม่แท้ ๆ ของฟ้าโปรด ถูกอู้งามหลานสาวคนสนิทเสกของเข้าห้องเนื่องจากเธอเป็นเสมือนคนในครอบครัวของฟ้าโปรด เธอรู้ว่าสิ่งของชิ้นไหนเป็นของใคร ซึ่งง่ายต่อการทำพิธีเพราะต้องใช้สิ่งของที่ใกล้ตัวของผู้ถูกกระทำตัวละครอื่น ๆ ที่ถูกเสกของเข้าห้องก็เช่นเดียวกัน บุคคลเหล่านี้แทบมีความสัมพันธ์กับสามีของฟ้าโปรด จึงถูกฟ้าโปรดทำคุณไสยโดยการเสกของเข้า

ห้อง และสิ่งของที่เธอเลือกใช้คือสิ่งของที่คนเหล่านั้น พกติดตัว ดังเช่น กรณีของหญิงสาวคนแรกที่มีกมา ชื่ออุยงาอนามัยจากรามในช่วงเวลากลางคืนบ่อย ๆ เนื่องจากรามเป็นภัสร์กรเปิดร้านขายยาในละแวก นั้น เธอจึงเป็นเหยื่อรายแรกที่ฟ้าโปรดเสกอุยงาอนามัยเข้าห้อง ดังปรากฏในบทสนทนาของผู้ที่อยู่ใน เหตุการณ์ขณะที่ชั้นสูตรศพ ความว่า “ชั้นสูตรศพแล้ว แปลกมาก” ผู้ชายวัยสี่สิบต้น ๆ คนหนึ่งพูดขึ้นเสียง ไม่ดังนัก แต่ฟ้าโปรดซึ่งยืนไม่ไกลได้ยินชัด เขากำลัง พุดกับเพื่อนวัยเดียวกันสองสามคนที่นั่งล้อมโต๊ะดื่ม กาแฟยามเช้า “แปลกยังไง?” ชายคนหนึ่งถามตรง ใจฟ้าโปรด คนเปิดบทสนทนาเมื่อครู่หรือมองเพื่อน ๆ ที่นั่งข้าง ๆ นิดหนึ่งก่อนตอบ “ในห้องเต็มไปด้วยอุยงาอนามัย ลันมาจนถึงคอกหอย หมอบอกว่ามีเป็น ลิบ ๆ อัน แปลกใหม่ละ?” (พลอยฝน, 2560 หน้า 19)

เหยื่อรายที่สองที่ถูกฟ้าโปรดเสกของเข้าห้องคือ จิน่า เพื่อนร่วมงานของเธอ ที่มีกมาชื่อยาคุมกำเนิด กับราม และแอบมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับรามสามี ของเธอ ฟ้าโปรดจึงเสกยาคุมกำเนิดเข้าห้องของเธอ ดังข้อความว่า “ผลการชั้นสูตรศพพบว่ามียาคุม กำเนิดมากมายหลายแผงอยู่ในร่างกาย ถ้าแค่จำนวน หลายเม็ดยังไม่น่าแปลกใจเท่าไร แต่นี่ทั้งแผง และ ไม่ใช่แค่แผงเดียว” (พลอยฝน, 2560 หน้า 120)

เหตุการณ์เกี่ยวกับการเสกของเข้าห้องที่ปรากฏ ในเรื่องนี้ สะท้อนให้เห็นว่าผู้คนมีความเชื่อและ ศรัทธาในสิ่งเหนือธรรมชาติเหล่านี้แม้เป็นสิ่งที่อธิบาย หรือทำความเข้าใจได้ยาก แต่ก็ยังคงปรากฏให้เห็น กันอยู่ความเชื่อเรื่องคุณไสยชนิดนี้ผู้แต่งนำเสนอให้ ปรากฏผ่านตัวละคร เห็นได้ชัดว่าตัวละครส่วนใหญ่ ในเรื่องนี้ต่างก็มีความเชื่อในเรื่องประเภทนี้ไม่ว่าจะ เป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงหรือผู้ที่พบเห็น สิ่ง ต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้ยิ่งมั่นใจว่าต่อให้สังคม ความคิด ความเชื่อของมนุษย์ในบางเรื่องจะเปลี่ยนไปตาม

ยุคสมัย แต่ความเชื่อเหล่านี้ก็ยังคงปรากฏให้เห็นใน เกือบทุก ๆ กลุ่ม

คุณไสยชนิดสุดท้ายคือ น้ำมันพราย เป็นการใช้น้ำมันพรายจากผีตายทั้งกลม จุดประสงค์ในการใช้น้ำมันพรายคือทำให้คนรักคนหลง และตกอยู่ภายใต้อำนาจของตน ผู้กระทำจะต้องเป็นผู้มีวิชาอาคม เพราะต้องรับมือกับแรงอาฆาตของผีเจ้าของน้ำมันพราย ดังปรากฏในเรื่อง “เรือนรักตำหนักแค้น” ที่หมอ ฉาย หมอผีมนตรีดำทำพิธีขอน้ำมันพรายจากผีวจีเพื่อให้เพลิงนำไปใช้กับคุณหญิงหนึ่ง

ความเชื่อเรื่องน้ำมันพรายปรากฏในเรื่อง “เรือนรักตำหนักแค้น” การที่จะได้น้ำมันพรายมานั้นต้องอาศัยความเชี่ยวชาญของผู้มีวิชาอาคม เพราะต้องรับมืออย่างหนักกับแรงอาฆาตของผีตนนั้น ในเรื่องนี้ผู้แต่งนำเสนอให้เห็นถึงวิธีการปลุกเสก ซึ่งประกอบพิธีโดยหมอ ฉาย หมอผีที่มีความเชี่ยวชาญด้านมนตรีดำ วิธีการปลุกเสกหรือการประกอบพิธีขอน้ำมันพรายมีหลายวิธีขึ้นอยู่กับความเชื่อและวิชาของผู้กระทำ แต่ในเรื่องนี้หมอผีมนตรีดำได้ประกอบพิธีดังเนื้อความว่า “ฐหนึ่งดอกถูกคว่ำออกจากยามตามด้วยเครื่องสังเวทพร้อมสรรพ ข้าวสวยสามปั้น ไข่ต้มสามลูก ปลาสามหัว หางปลาสามชิ้น ยาสูบสามมวน และเหล้าขาว เวทย์สังเวทถูกนำวางเหนือบริเวณที่ฝังศพของนางโหง” (สุริยาทิศ, 2560 หน้า 110)

ศพที่ผู้กระทำใช้ประกอบพิธีนั้น คือศพของวชิคนรักเก่าของเพลิง ที่หมอ ฉาย พ่อของเพลิงเป็นคนฆ่าตายพร้อมกับลูกในท้องของเธอ ผู้วิจัยสังเกตว่าการที่ต้องใช้น้ำมันพรายจากผีตายทั้งกลม เป็นเพราะมีความเชื่อตั้งแต่อดีตว่าผีตายทั้งกลมมีความเอียน เนื่องจากมีแรงอาฆาต มีอิทธิฤทธิ์แรงกล้าที่ยิ่งทำให้น้ำมันพรายนั้นมีความขลัง

อย่างไรก็ตามเรื่องนี้ผู้แต่งพยายามชี้ให้เห็นว่าไม่

ว่าผู้กระทำจะมีวิชาอาคมเก่งกาจสักแค่ไหน ผู้กระทำต้องทำพิธีขอน้ำมันพรายจากผีตนนั้นก่อน ในเรื่องนี้มีการปรากฏเหตุการณ์ตอนที่หอมผีขอน้ำมันพรายจากผีวจิตตบพสนทนา ความว่า “จงมอบน้ำโห่งแก่กู กูจะนำไปให้อั้วเพลิงได้ใช้กับผู้หญิงที่มันรัก และเมื่อใดที่มันได้เสพสมกับผู้หญิงของมัน ภายใต้น้ำโห่งของมึง ก็เท่ากับว่ามึงจะได้ร่วมเสพสังวาสไปกับอั้วเพลิงเช่นกัน” (สุริยาทิศ, 2560 หน้า 110)

น้ำมันพรายในเรื่องนี้ผู้วิจัยตั้งข้อสังเกตว่ามีความพิเศษ คือไม่ได้มีแค่ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำและผู้ถูกกระทำเท่านั้น แต่เกี่ยวข้องกับผีเจ้าของน้ำมันพรายด้วย กล่าวคือ ในนวนิยายเรื่อง “เรือนรักตำหนักแค้น” ที่ปรากฏความเชื่อเกี่ยวกับน้ำมันพราย เมื่อใช้น้ำมันพรายกับคนที่หมายปองแล้ว รวากับว่าผีเจ้าของน้ำมันนั้นสิงอยู่ในร่างของบุคคลที่โดนน้ำมันพราย ดังเช่นในทุกครั้งที่เพลิงกับคุณหญิงหนึ่งคนรักที่เพลิงใช้น้ำมันพรายนั้นมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกัน กลับกลายเป็นว่าผีวจิตเจ้าของน้ำมันพรายมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับเพลิงด้วยความเชื่อเกี่ยวกับคุณไสยชนิดนี้มีมาตั้งแต่โบราณในยุคสมัยที่มนุษย์ยังพึ่งไสยศาสตร์อยากให้คนอื่นรักคนอื่นหลังก็ต้องทำน้ำมันพราย ซึ่งต่างจากปัจจุบันตรงที่ในปัจจุบันหากต้องการให้ใครยอมรับนับถือก็ต้องพัฒนาตัวเองให้มีความสามารถ มีหน้าที่การงานที่มั่นคง อีกทั้งอาการของผู้ที่ถูกคุณไสยชนิดนี้จะมีลักษณะที่ไม่เป็นตัวเองทั้งลักษณะภายนอก ร่างกาย และลักษณะภายในที่แสดงออก รวกับมีอีกหนึ่งชีวิตคอยควบคุมอยู่ดังอาการของคุณหญิงหนึ่งเมื่อถึงคราวถูกคุณไสย ดังเนื้อความว่า

ห้องนอนที่ร้อนอ้าว และรวกับปราศจากอากาศให้หายใจ คุณหญิงหนึ่งระส่ำระสาย พลิกตัวไปมาในท่านอนตะแคงซ้ายที่ชวาที่ริมฝีปากชมพูใสกลับชุ่มชุ่มชุ่มจมนุ่ม เสมือนคน

ต้องคิดแทบไม่ต่าง ความกระวนกระวายเป็นเสหาหลักอารมณ์อันส่งผลให้เธออยากจะทำกริตร้อง แต่กลับไม่รู้ว่าเสี่ยงในคอบนั้นถูกพรากไปไหน...ความรู้สึกที่เลวร้ายกว่านั้น...คล้ายว่ามีบางสิ่งที่คุณไม่รู้วามันมันคืออะไรกำลังเคลื่อนไหวอย่างเร่งโหดอยู่ในกระแสเลือด (สุริยาทิศ, 2560 หน้า 123)

เนื้อความข้างต้นผู้แต่งพยายามแสดงให้เห็นถึงความน่ากลัวของน้ำมันพราย หากผู้ใดโดนเข้าไปจะมีอาการราวกับมีใครอีกคนคอยควบคุมอยู่ในร่างกาย

ความเชื่อเรื่องคุณไสยทั้ง 3 ชนิด ที่ปรากฏในนวนิยายชุดนี้ต่างก็เป็นความเชื่อที่ผู้คนรู้จักกันอย่างแพร่หลายและยาวนานเป็นไสยดำที่ใช้ทำร้ายผู้อื่นได้โดยไม่ทิ้งหลักฐานให้เอาผิดผู้กระทำได้ทำให้ผู้คนในอดีตใช้ทำร้ายผู้อื่นได้อย่างง่ายดายโดยไม่เกรงกลัวกฎหมาย

ประเภทสี่คือความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังคนส่วนหนึ่งเชื่อว่าเครื่องรางของขลังเป็นของศักดิ์สิทธิ์ใช้เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจ ตลอดจนช่วยปกป้องรักษาให้แคล้วคลาดปลอดภัย ในนวนิยายชุดนี้ปรากฏ 3 ชนิด คือ เบี้ยแก้สร้อยลงอาคม และตะกรุด ทั้ง 3 ชนิดนี้เป็นเครื่องรางของขลังที่เสริมความแคล้วคลาดปลอดภัย เป็นสิ่งที่ตัวละครในเรื่อง “เรือนรักตำหนักแค้น” ใช้ปกป้องตนเองจากสิ่งชั่วร้าย

ในนวนิยายเรื่อง “เรือนรักตำหนักแค้น” ตัวละครใช้เบี้ยแก้ป้องกันตนเองจากการคุกคามของบรรดาสิ่งชั่วร้าย ดังเหตุการณ์ตอนที่ภาณุใช้เบี้ยแก้ที่หลวงพ่อบุญให้ไว้ป้องกันตนเองและคุณหญิงหนึ่งในเหตุการณ์ที่กำลังหนีการคุกคามของผีที่หอมผีปลุกเสกให้มาเอาชีวิตคนทั้งสอง ความว่า “ถึงแม้จะเป็นเรื่องยากลำบากนัก แต่ภาณุกลับแน่วแน่ว่าจะไม่ยอมทอดทิ้งคุณหญิงเพื่อหนีเอาตัวรอด ชายหนุ่มคิดว่า

ของขลังที่ได้รับมาจากหลวงพ่อดำ เป็นเบี้ยแก้อีกสำนัก หวังพึ่งพาของวิเศษนี้เพื่อให้เขาและผู้หญิงผ่านพ้นภัยอันตรายไปได้” (สุริยาทิศ, 2560 หน้า 163)

จะเห็นได้ว่า เมื่อถึงช่วงคับขันหรือช่วงที่กำลังตกอยู่ในอันตราย มนุษย์จะใช้เครื่องรางของขลังที่ตนเคารพบูชาเป็นเครื่องมือป้องกันตนให้รอดพ้นจากอันตรายทั้งปวง เหตุการณ์ที่ตัวละครรู้สึกแคล้วคลาดปลอดภัยด้วยเครื่องรางของขลัง ยังปรากฏในตอนที่หม่อมดวงวิฑูรย์ตามพระสงฆ์ไปจัดการกับผีร้ายที่ตามคุกคามหล่อน ความว่า “ยามนั้น หม่อมดวงวิฑูรย์กระซิบสร้อยลงอาคมไว้แน่นมือ มันเป็นเพียงสิ่งเดียวที่พอจะมีอานุภาพปกป้องภัยอันตรายจากสิ่งที่ไม่รู้ชีวิต” (สุริยาทิศ, 2560 หน้า 63)

เครื่องรางของขลังที่ตัวละครใช้ป้องกันตนเองข้างต้นนั้น ไม่ใช่เบี้ยแก้แต่เป็นสร้อยลงอาคม ซึ่งความเชื่อเกี่ยวกับสร้อยลงอาคมมีมาอย่างยาวนาน เช่นเดียวกัน มีลักษณะที่หลากหลายแตกต่างกัน แต่มีความพิเศษคือผ่านพิธีกรรมปลุกเสกหรือใช้อาคมเป็นตัวกำหนด เป็นเครื่องรางของขลังที่ผู้ใส่ไว้เพื่อความสบายใจ ประกอบกับมีความเชื่อที่ว่าของสิ่งนั้นสามารถคุ้มครองตนได้

มนุษย์มีความเชื่อเกี่ยวกับเครื่องรางของขลังศรัทธาในสิ่งที่มองไม่เห็น มีความเชื่อว่าสิ่งเหล่านั้นมีอานุภาพอย่างมาก ทำให้มนุษย์มีความกล้าหาญมากกว่าปกติเมื่อมีเครื่องรางของขลังเหล่านั้นอยู่กับตัว แต่ในขณะเดียวกันเมื่อรู้ตัวว่าของสิ่งนั้นสูญหายไปในตอนที่กำลังตกอยู่ในสถานการณ์ที่คับขัน ก็ทำให้มนุษย์เกิดความหวาดกลัวว่าจะมีอันตรายเกิดขึ้นกับตน ดังเหตุการณ์ที่ปรากฏในนวนิยายเรื่อง “ปางอสูร” ตอนที่นายเข้มหนึ่งในกลุ่มลักลอบตัดไม้ถูกคุมคามจากวิญญาณร้ายในป่า ความว่า “เขาเบิกตามองรอบกายด้วยความสิ้นสะเทือน มือขวาวางเปล่า รู้สึกเหมือนหัวใจหล่นวูบตกลงพื้นเมื่อไม่รู้ว่าจะตนผล่อ

ทำป็นหล่นไปหรือไม่ได้นำติดตัวมาด้วย แล้วพอยกมือขึ้นคลำที่คอก็ยิ่งทำให้ใจเสียเพราะไม่พกตะกรุดที่ห้อยคอไว้เมื่อไรสิ้นอาวุธไว้ป้องกัน ทั้งศาสตราและเครื่องราง ดวงตาหวาดผวาทองนายเข้มจึงได้แต่หันซ้ายขวาอย่างหวาดระแวง” (นายหมอก, 2560 หน้า 133)

จากเหตุการณ์ข้างต้นจะเห็นได้ว่า ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังที่ปรากฏอีกหนึ่งชนิด คือ ตะกรุด ซึ่งตะกรุดถือได้ว่าขึ้นชื่อเรื่องเสริมความแคล้วคลาดปลอดภัย แม้ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังจะมีมาตั้งแต่อดีต แต่ปัจจุบันก็ยังมีคนบางกลุ่มที่ยังเชื่อและศรัทธาในวัตถุเหล่านี้แต่วิวัฒนาการสมัยนี้การผลิตจะทันสมัยมากขึ้น สามารถสั่งโรงงานได้ง่าย ๆ

ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลังที่ปรากฏทั้ง 3 ชนิดในนวนิยายชุดนี้แสดงให้เห็นว่าเครื่องรางของขลังเป็นที่พึงพอใจของมนุษย์มาอย่างยาวนานทุกยุคทุกสมัย แม้โลกจะพัฒนาหรือเปลี่ยนแปลงไป แต่ความเชื่อเรื่องนี้ยังคงปรากฏให้เห็นกันอยู่แต่ลักษณะต่าง ๆ อาจมีการออกแบบที่ทันสมัยขึ้นตามความนิยมของคนในสังคม

นอกจากนี้ผู้แต่งยังพยายามแสดงให้เห็นว่า คนที่จะแคล้วคลาดปลอดภัยจากภัยอันตรายทั้งปวงนั้น ไม่ใช่เพียงแค่มียุทธศาสตร์ของขลังไว้คอยปกป้องคุ้มครอง แต่ผู้ที่ครอบครองเครื่องรางของขลังเหล่านั้นต้องหมั่นรักษาศีล ยึดมั่นและเหนียวแน่นตัวเองไปสู่อิสรและไม่ได้ปล่อยให้กิเลสมาครอบงำ บุคคลนั้นจึงจะอยู่รอดปลอดภัยได้

ความเชื่อเหนือธรรมชาติประเภทสุดท้าย คือ ความเชื่อเรื่องปาอรรพซึ่งปรากฏในเรื่อง “ปางอสูร” เป็นป่าที่ตัวละครเชื่อกันว่าหากหลงเข้าไปแล้วจะไม่รอดชีวิตกลับมา ป่าอาถรรพณ์ถือได้ว่าเป็นอีกหนึ่งความเชื่อที่มีมาอย่างยาวนาน ผู้แต่งพยายามนำเสนอให้เห็น

ถึงความลึกลับ และปรากฏการณ์ธรรมชาติที่เกิดขึ้นในป่า ได้แก่ความเชื่อเรื่องคำสาปเกี่ยวกับป่า ที่ผู้แต่งชี้ให้เห็นว่าป่าเป็นสถานที่ลึกลับและแฝงไปด้วยอันตราย ความเชื่อเกี่ยวกับปรากฏการณ์จันทร์ดวงเป็นปรากฏการณ์ที่พระจันทร์มีลักษณะเป็นสีเลือด เป็นสัญญาณให้ภูตผีวิญญาณในป่ารับรู้ถึงการมาของวิญญาณดวงใหม่และความเชื่อเกี่ยวกับป่าอาถรรพ์เรื่องสุดท้ายคือ ความเชื่อเกี่ยวกับตัวตายตัวแทน ผู้แตงนำเสนอความเชื่อที่ว่าวิญญาณที่รอคอยการปลดปล่อย จะต้องเฝ้ารอตัวตายตัวแทน เพื่อให้ตนได้หลุดพ้นจากการถูกกักขัง

ความเชื่อเรื่องป่าอาถรรพ์ปรากฏในเรื่อง “ปางอสูร” เพียงเรื่องเดียวเท่านั้น เป็นความเชื่อที่แตกต่างจากความเชื่อที่ปรากฏในเรื่องอื่น ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่าผู้แตงพยายามนำเสนอให้เห็นถึงความเชื่อของป่าอาถรรพ์ในลักษณะของปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติที่เกิดขึ้นในป่า ดังความว่า “แม้ในป่าจะรายล้อมไปด้วยธรรมชาติที่ชวนตื่นตาตื่นใจ แต่อย่างไรก็ตาม “ในป่าที่สงบเงียบ...มักมีอสูรแฝงอยู่” (นายหมอก, 2560 หน้า 18) เป็นคำพูดที่พ่อของสายแพรเจ้าหน้าที่อุทยานเคยบอกกับเธอไว้และในนวนิยายเรื่องนี้ปรากฏความเชื่อเหนือธรรมชาติเกี่ยวกับอาถรรพ์ป่ามากมาย

ปรากฏการณ์แรกที่ปรากฏเกี่ยวกับความเชื่อเรื่องป่าอาถรรพ์คือคำสาปเกี่ยวกับป่าอาถรรพ์ดังความที่ปรากฏเกี่ยวกับ ปางอสูร สถานที่หลักในเรื่องที่ตัวละครทุกตัวที่ตกลงไปในป่าแห่งนั้นแล้วไม่รอดชีวิตกลับมา ความว่า “เรื่องเล่าอาถรรพ์ในผืนป่าได้ผาเงี้ยวแห่งนั้น เรื่องที่撲หลบภัยสงครามของชาวเมืองโบราณนามว่า ‘ปางอสูร’ ป่าที่ถูกปกคลุมด้วยคำสาปแช่งและอาถรรพ์มนต์ดำ เล่าลือกันว่าหากใครหลงเข้าไปจะไม่ได้กลับมาอีก...แม้แต่วิญญาณ” (นายหมอก, 2560 หน้า 17)

ในนวนิยายเรื่องนี้ปรากฏความเชื่อเรื่องคำสาปเกี่ยวกับป่า ปรากฏในลักษณะของคาถาเปิดป่า ซึ่งมีความเชื่อว่าหากใครท่องคาถาเปิดป่าที่จารึกอยู่บนแผ่นหินอาถรรพ์แล้วป่าแห่งนั้นจะเปิดเพื่อต้อนรับดวงวิญญาณที่หลงเข้าไปในป่านั้น

ความเชื่อเรื่องคำสาปนี้ปรากฏในเหตุการณ์ตอนที่นักรบผู้หนึ่งได้สังเวทชีวิตของตนเพื่อร้ายคาถาอาคมให้ป่าแห่งนั้นรับดวงวิญญาณของเหล่านักรบและชาวบ้านที่เสียชีวิตในสงครามครั้งนั้น ความว่า

อัญเชิญเจ้าแห่งอสูรฯ ข้าขอเบิกพาราสาปส่งดวงวิญญาณ บูชาแก่เจ้าอสูรฯ ผานี้ป่านี้เป็นชีวิตข้า ใครคิดจะเข้ามาถูกรานครอบครอง ขอจงให้มันวิบัติฉิบหาย ถ้าจะขอเลขร่างของข้าเพื่อเป็นเครื่องบูชาแด่เจ้าแห่งอสูรฯ ขอจงสาปส่งวิญญาณเหล่านี้ทั้งหมดทั้งสิ้นให้มันสังสติดอยู่ในผานี้ป่านี้ไปจวบกับลาวสาน หากดวงวิญญาณตนใดหมายจะรอดพ้นจากบ่วงแห่งคำสาปนี้มันจะต้องหาผู้มาสังสติดเป็นผีเฝ้าปางแทนดวงวิญญาณของมัน! (นายหมอก, 2560 หน้า 9)

ผู้แตงพยายามชี้ให้เห็นว่าป่าอาถรรพ์เป็นสถานที่ลึกลับและแฝงไปด้วยอันตราย มีความเชื่อว่าหากใครหลงเข้าไปในนั้นแล้วยากที่จะหาทางออกมาได้อย่างปลอดภัย

ความเชื่อเกี่ยวกับอาถรรพ์ป่าไม่ได้ปรากฏเพียงแค่เรื่องคำสาปเท่านั้น แต่ยังปรากฏความเชื่อเกี่ยวกับปรากฏการณ์และดวงวิญญาณที่วนเวียนอยู่ในป่า ปรากฏการณ์ที่ปรากฏอย่างชัดเจน คือปรากฏการณ์จันทร์ดวง ผู้แตงนำเสนอให้เห็นว่าปรากฏการณ์จันทร์ดวงเป็นปรากฏการณ์ที่พระจันทร์มีลักษณะเป็นสีเลือด ดังปรากฏในเหตุการณ์ตอนที่เกิดปรากฏการณ์ดวงแล้วผีนายพรานบอกกับ แสงพงษ์ตัวละครหลักที่หลงเข้าไปในป่าอาถรรพ์ความว่า

“พวกเราเรียกมันว่าจันทร์ดวง มันจะปรากฏในคืนหลังจากที่มีคนเหยยคาถาเปิดป่า เป็นสัญญาณให้พวกภูตผีวิญญาณที่ถูกกักขัง รับรู้ถึงการมาของวิญญาณดวงใหม่และหากจันทร์เปลี่ยนสีจะถูกทาดด้วยเลือด นั่นก็หมายความว่าผีดวงวิญญาณดวงใหม่ได้ถูกเซ็นสังเวยกแก่ปางอสุรแล้ว” (นายหมอก, 2560 หน้า 88)

จะเห็นได้ว่าปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นมีการปรากฏเกี่ยวกับความเชื่อเหนือธรรมชาติในป่าอีกหนึ่งความเชื่อ คือความเชื่อเกี่ยวกับตัวตายตัวแทนในเรื่องนี้ผู้แต่งพยายามนำเสนอว่าในป่าอธรรมมักมีความเชื่อเรื่องตัวตายตัวแทนปรากฏอยู่ซึ่งเป็นการเชื่อที่ผู้แต่งเน้นย้ำบ่อยที่สุดในเรื่องนี้

ตัวตายตัวแทน เป็นผู้ที่รับช่วงติดต่อกันไปแบบไม่ขาดตอน ซึ่งผู้คนมีความเชื่อกันว่าวิญญาณที่รอคอยการปลดปล่อยจะต้องเฝ้ารอตัวตายตัวแทนเพื่อให้ตนได้รอดชีวิต ในเรื่องนี้ปรากฏเกี่ยวกับวิญญาณที่ยังคงวนเวียนในป่า เพื่อรอให้ตัวตายตัวแทนหลงเข้ามา ดังเนื้อความว่า ไควงวิญญาณเหล่านี้จะถูกกักขังด้วยมนตร์คาถาและคำสาปแช่ง และจะคอยเห็นฆ่าหลอกหลอนผู้บุกรุกที่เข้ามาในป่านี้เพื่อหาตัวตายตัวแทนเข้าปางแทนตน ความอาฆาตและบาปเวรที่กระทำเหล่านั้น สะสมและสาปส่งให้วิญญาณทุกดวงกลายเป็นอสุรกาย ผู้ต้องวนเวียนอยู่ในหนทางแห่งการทำบาปตามคำสาปนั้น” (นายหมอก, 2560 หน้า 10)

นอกจากนี้ผู้แต่งยังพยายามนำเสนอให้เห็นถึงมุมมองของวิญญาณที่เฝ้ารอการมาของใครสักคน ความว่า “กูรอคอยวันนี้มานานนักหนา มึงต้องอยู่ที่นี้แทนกูถ้าอยากหลุดพ้นออกไป มึงต้องหาวิญญาณมาอยู่เฝ้าปางแทนมึง ก่อนที่จันทร์ดวงนั้นจะเลื่อนหายไป” (นายหมอก, 2560 หน้า 133)

จะเห็นได้ว่าความเชื่อเรื่องอภรรพ์ป่า เป็นความเชื่อที่ยังคงมีอิทธิพลกับมนุษย์บางกลุ่มมา

จนถึงปัจจุบันนี้ แม้จะมีปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติเกี่ยวกับป่าอีกมากมายที่ไม่ได้ปรากฏในนวนิยายชุดนี้แต่ความเชื่อที่เกี่ยวกับป่าอธรรมทั้ง 3 ลักษณะที่ผู้วิจัยได้กล่าวไว้แล้วนั้น ผู้วิจัยสังเกตว่าผู้แต่งมุ่งนำเสนอปรากฏการณ์ที่ลึวนอันตรายจากป่า มีการสร้างตัวละครเหนือธรรมชาติจากต่าง ๆ ที่ช่วยเสริมให้ความเชื่อเรื่องนี้มีความสมจริง

ปัจจุบันยังคงมีชาวที่มนุษย์หายตัวเข้าไปในป่าให้ได้เห็นกันอยู่ซึ่งยังไม่มีบุคคลใดสามารถอธิบายปรากฏการณ์นี้ได้จึงทำให้มนุษย์มีความเชื่อเกี่ยวกับอภรรพ์ป่า เชื่อว่าป่ามีชีวิต และอภรรพ์ของป่านั้นมีความน่ากลัวเกินกว่าที่มนุษย์จะต้านทานได้

ความเชื่อเหนือธรรมชาติทั้ง 5 ประเภทที่ผู้วิจัยได้ศึกษาในนวนิยายชุด “สาปคุณไสย” ทั้งความเชื่อเรื่องภูตผี ความเชื่อเรื่องผี ความเชื่อเรื่องคุณไสย ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลัง และความเชื่อเรื่องป่าอภรรพ์ล้วนเป็นความเชื่อที่มีมาอย่างยาวนานตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันนี้ที่แม้ว่าจะมีการพัฒนาของเทคโนโลยีและความก้าวหน้าทางวิทยาการมากขึ้น แต่จากการศึกษาปรากฏว่าความเชื่อเหล่านี้ยังคงมีอิทธิพลและฝังรากลึกอยู่ในความคิดของมนุษย์อย่างไม่มีการที่จะเลือนหายไป

อภิปรายผลการวิจัย

ความเชื่อเหนือธรรมชาติในนวนิยายสยองขวัญชุด “สาปคุณไสย” มีความสอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้ว่า นวนิยายแนวสยองขวัญชุด “สาปคุณไสย” แสดงให้เห็นว่าความเชื่อเหนือธรรมชาติมีหลายประการ ที่มีผลต่อตัวละครและการดำเนินเรื่อง ในแง่ที่ว่าความเชื่อเหล่านี้ครอบงำความคิดของตัวละคร ซึ่งทำให้ตัวละครแสดงพฤติกรรมต่าง ๆ ออกมาพฤติกรรมดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อตนเองและตัวละครอื่น ๆ

ความเชื่อเหนือธรรมชาติทั้ง 5 ประเภทที่ผู้วิจัย ได้ศึกษา ได้แก่ความเชื่อเรื่องภูแห่งกรรม ความเชื่อเรื่องผีความเชื่อเรื่องคุณไสย ความเชื่อเรื่องเครื่องรางของขลัง และความเชื่อเรื่องปาณาติกรรมที่ล้วนส่งผลต่อตัวละครและการดำเนินเรื่อง กล่าวคือความเชื่อเหล่านี้ เป็นความเชื่อที่คนบางกลุ่มเชื่อว่ามีอยู่จริงและยังคงมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์ส่งผลให้ผู้แต่ง นำเสนอความเชื่อเหล่านี้ผ่านพฤติกรรมตัวละครและการดำเนินเรื่อง

ประเด็นแรก ความเชื่อเหนือธรรมชาติมีผลต่อตัวละคร ผู้แต่งสร้างตัวละครให้มีความเชื่อในสิ่งเหนือธรรมชาติทำให้ความเชื่อเหล่านี้ครอบงำความคิดของตัวละคร และมีอิทธิพลต่อการกระทำและการตัดสินใจของตัวละคร ดังตัวอย่างจากเรื่อง “โศกธรรสเลือด” ที่ตัวละครรุ่งงามมีความเชื่อในเรื่องคุณไสย เชื่อในฤทธิ์ของยาสั่ง ทำให้เธอตัดสินใจทำยาสั่งใส่รามคนที่เธอรัก เนื่องจากรามเป็นคนเจ้าชู้มีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับผู้หญิงคนอื่น ทั้ง ๆ ที่เขามีภรรยาอย่างฟ้าโปรดลูกพี่ลูกน้องของเธอ และมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับเธอด้วย รุ่งงามรักรามแต่ก็รักฟ้าโปรดมาก เมื่อเธอได้รู้จักกับคุณไสยชนิดยาสั่ง เธอจึงตัดสินใจหยุดความเจ้าชู้ของราม โดยการทำยาสั่งจนเขาเสียชีวิต นั่นเพราะเธอไม่ต้องการให้ฟ้าโปรดและตัวเธอเองต้องทุกข์ทรมานไปมากกว่านี้

ส่วนประเด็นที่ความเชื่อเหนือธรรมชาติมีผลต่อการดำเนินเรื่อง ผู้แต่งได้นำเสนอความเชื่อเหนือธรรมชาติและใช้ความเชื่อเหนือธรรมชาติเป็นแก่นเรื่อง ส่งผลให้นวนิยายแนวสยองขวัญมีความสมจริงและน่าสนใจยิ่งขึ้น อีกทั้งการดำเนินเรื่องยังเข้าถึงผู้อ่านได้ดีอีกด้วย เพราะมีทั้งสิ่งที่เป็นประโยชน์ดังตัวอย่างเช่น ความเชื่อเรื่องภูแห่งกรรม ที่ตัวละครที่กระทำชั่ว ย่อมพบกับจุดจบที่เลวร้าย และผลกระทบบ

จากสิ่งไม่ดีเช่น การฆ่าผู้อื่นด้วยวิชาทางไสยศาสตร์ แม้ไม่สามารถเอาผิดผู้กระทำได้หรือไม่สามารถพิสูจน์ความจริงได้แต่ผู้แต่งพยายามชี้ให้เห็นว่า ไม่มีใครอยู่เหนือความผิดของตัวเองได้ทุกคนต้องได้รับผลจากการกระทำของตน

จากที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความเชื่อเหนือธรรมชาติในนวนิยายชุด “สาปคุณไสย” พบว่าตัวละครมีความเชื่อในเรื่องของความเชื่อต่าง ๆ ทั้ง 5 ประเภทและความเชื่อเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อพฤติกรรม การตัดสินใจและการดำเนินชีวิตของตัวละครทั้งสิ้น และการที่ผู้แต่งใช้ความเชื่อที่มีมาอย่างยาวนาน แต่เป็นความเชื่อที่คนในปัจจุบันยังคงรู้จักกันอยู่ยิ่งแสดงให้เห็นความความเชื่อเหนือธรรมชาติเหล่านี้มีอิทธิพลต่อผู้คนในสังคมมากเพียงใด

ผู้วิจัยพิจารณาได้ว่าไม่ใช่เรื่องง่ายเลยที่ผู้แต่งพยายามนำเสนอสิ่งเหนือธรรมชาติที่มีมาอย่างยาวนานให้คงความน่าสนใจซึ่งสอดคล้องกับจินตนะ รุจิเสนีย์ (2554) ในการศึกษาการวิเคราะห์นวนิยายเหนือธรรมชาติของพงศกรจำนวน 13 เรื่อง กล่าวว่า การที่ผู้แต่งจะนำเรื่องผีซึ่งเป็นหนึ่งในสิ่งเหนือธรรมชาติที่อยู่คู่กับคนไทยมานานแสนนาน ไปเป็นอุปกรณในการเขียนมาหลายยุคหลายสมัย กระทั่งเหมือนเป็นเรื่องเก่าซ้ำซาก จึงไม่ใช่เรื่องง่ายเลยสำหรับผู้แต่งนวนิยายแนวนี้ที่จะมีวิธีการให้ผู้อ่านไม่รู้สึกรำคาญหรือรู้สึกว่าการกำลังอ่านเรื่องเดิม ๆ

การนำเสนอให้นวนิยายแนวนี้มีความน่าสนใจต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์และแปลกใหม่ของ ผู้แต่ง เพื่อที่ความเชื่อเหล่านี้ยังคงอยู่คู่กับสังคมไทยให้งานวรรณกรรมเป็นอีกหนึ่งช่องทางที่เสนอความคิดหรือประสบการณ์ให้มนุษย์ได้ใช้แก้ปัญหา และเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตอย่างมีสติ

ข้อเสนอแนะ

การศึกษา ความเชื่อเหนื่อธรรมชาติในนวนิยายแนวสยองขวัญชุด “สาปคุณไสย” ผู้วิจัยพบว่ามีความเชื่อดั้งเดิมที่มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของมนุษย์มาอย่างยาวนาน เป็นความเชื่อที่ไม่สามารถหาเหตุผลมาอธิบายได้เป็นสิ่งที่เหนือการคาดเดาของมนุษย์ จึงถือเป็นความเชื่อเหนื่อธรรมชาติ หาก

ต้องการศึกษา เกี่ยวกับความเชื่อเหนื่อธรรมชาติ ควรเลือกศึกษานวนิยายที่ปรากฏความเชื่อเหนื่อธรรมชาติหรือปรากฏการณ์ ธรรมชาติที่ไม่ซ้ำซ้อน ไม่ใช่ความเชื่อดั้งเดิม เหมาะกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป เพื่อความหลากหลายและแปลกใหม่ของงานวิจัย เพื่อสร้างความสนใจและสร้างแหล่งข้อมูลใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่องานวิจัยในลักษณะนี้ต่อไป ●

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญจิต นุชขำนาญ, จารุวรรณ ธรรมวัตร และชูศักดิ์ ศุภรนนันท์. (2556). ความเชื่อเหนื่อธรรมชาติและการสร้างภาวะเหนื่อธรรมชาติในนวนิยายของกึ่งจักร. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. 7(2), 55-63.
- จิณณะ รุจิเสนีย์. (2554). *การวิเคราะห์นวนิยายเหนื่อธรรมชาติของพงศกร*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- จุฑารัตน์ จักรพันธ์. (2551). *การศึกษาสิ่งเหนื่อธรรมชาติในนวนิยาย เรื่อง อมฤตาลัย*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กรุงเทพมหานคร.
- นายหมอก. (2560). *ปางอสูร*. กรุงเทพฯ: ก้าวกระโดด.
- พลอยฝน. (2560). *ไอศกรรเสือด*. กรุงเทพฯ: ก้าวกระโดด.
- สุริยาทิศ. (2560). *เรือนรักตำหนักแค้น*. กรุงเทพฯ: ก้าวกระโดด.
- RabbitRose. (2560). *พรายกุมาร*. กรุงเทพฯ: ก้าวกระโดด.